

eller Landet som Helhed er til for Statsbanernes Skyld, men det er Statsbanerne, som er til for Aarhus Bys Borgeres og hele Landets Borgeres Skyld“. Denne Udtalelse kan jeg fuldt ud tiltræde. Jeg har ofte her i Salen udtalt mig mod den hensynsløse Maade, hvorpaa Statsbanerne behandler sine Kunder — Eksempler derpaa findes mange Steder i Rigsdagstidenden —, men jeg har aldrig mærket noget til Støtte hos det ærede Medlem hverken som Medlem eller som Minister. Det ærede Medlem har haft rig Lejlighed til som Minister at forandre noget ved disse Forhold. Saaledes som Statsbanernes Stilling nu efter det ærede Medlems Mening burde være overfor Aarhus Bys Borgere, saaledes burde den være i alle Tilfælde, Statsbanerne burde tage noget mere Hensyn til Kunderne og noget mere imødekomme berettigede Krav fra deres Side, end Tilfældet er.

Jeg skal nu ikke optage mere af det høje Tings Tid, men slutte med at sige, at det forekommer mig, at enkelte Talere har været lidt langt ude i Retning af at animere de interesserede Parter til at stille Krav til Statskassen. Hvis en saadan Forhandling var ført for aabne Døre i Borgerrepræsentationen, i Byraad eller Sogneraad, vilde Byens Borgere med Rette kunne have sagt: Det var dog en mærkværdig Maade, hvorpaa vore valgte Repræsentanter varetager Byens Interesser. Naar man f. Eks. i Gaar hørte det ærede Medlem for Verninge-Kredsen meget udførligt omtale, hvor meget Aarhus—Hammel-Banen kunde forlange i Afstaaelse af Staten — dette hørte vel nærmest hjemme i et Udvalg —, synes jeg ikke, det vidner om den store Statsmandskløgt, som dette ærede Medlem burde være i Besiddelse af. Jeg skal dog tilføje, at jeg altid har haft stor Respekt og Agtelse for det ærede Medlem baade som Indenrigsminister og Trafikminister. Han var altid en Minister, der var inde i sine Sager, det tror jeg, alle her i Salen er enige om. Det var derfor neppe af Ubetænsksomhed, naar han udtalte sig saa uforsigtigt, som han gjorde, og dog vil jeg nødtigt tro, at disse Udtalelser er fremkommet for at besværliggøre Forhandlingerne med dette Selskab. I samme Retning gaar alle de Udtalelser, der er faldet fra forskellige ærede Medlemmer om Forskydning af Grundværdier i Aarhus. Jeg udtalte i Tirsdags, at de Grundejere, hvis Ejendomme maaske i Øjeblikket kunde tabe lidt i Værdi, er en halv Snæs Stykker. Det er naturligvis

vanskeligt for mig at bevise dette, ligesom det er vanskeligt for andre ærede Medlemmer, der mener, at der er flere Hundrede Grundejere, der lider Tab, at bevise deres Paastand. Men mit Syn paa denne Sag er, at man vel ikke kan regne Tab paa disse Ejendomme, der maaske i den sidste halve Snæs Aar ikke har skiftet Ejer, og hvis Værdi maaske er steget til det dobbelte eller tredobbelte af den Værdi, de havde, den Gang de blev købt. Man kan vel ikke sige, at disse Grundejere, som har tjent en Formue ved deres Ejendoms heldige Beliggenhed, ogsaa nu skulde profitere ved, at Banegaarden flyttes ud i Mølleengen. Den Værdistigning, Ejendommene er undergaaet, tilskriver jeg og de fleste af Byens Borgere ikke Banegaardens Beliggenhed, men derimod, at der i disse Aar er opstaaet et tæt bebygget Frederiksbjerg, hvor saavel Søndergade og Ryesgade som Frederiksallé er Hovedfærdselsaarer. Jeg tror altsaa ikke paa den vældige Grundværdiforskydning, der vil ske ved en eventuel Flytning af Banegaarden, og synes derfor, at mange af de faldne Udtalelser er uforsigtige og vil virke animerende paa de fleste af de vedkommende Borgere.

Naar det ærede Medlem fra Verninge tillige talte om Værdiforskydningen i Omegnen af Østbanegaarden, naar den en Gang skal indlemmes i Centralbanegaarden i Mølleengen, ja, saa er vi jo langt ude med Værdiforskydningen. Saa har vi naaet omtrent Yderpunkterne i Byen, og saa er det vel ikke saa vanskeligt fra disse Yderpunkter at nærme sig til Midten, saa at alle Byens Borgere kan komme ind under Grundværdiforskydningen. Det ærede Medlem for Storehedinge-Kredsen (J. Andersen), som sidst havde Ordet, omtalte, at ogsaa de Ejendomme, der ligger ude i det ny bebyggede Marselisborg Kvarter, vilde være uheldigt stillede ved Banegaardens Flytning ud i Mølleengen, idet ogsaa de vilde lide noget i Retning af Grundværdiforskydning. Efter disse fra de forskellige Talere faldne Udtalelser tror jeg, at alle Grundejere i Aarhus By med Rette kan gøre Krav paa Erstatning, naar Banegaarden flyttes. Disse Udtalelser vil paa Forhaand i høj Grad besværliggøre Udvalgsarbejdet. Efter dette vil, som jeg udtalte, de fleste Grundejere komme ved Deputationer og opholde Udvalgets Tid med deres lange Forklaringer om de frygtelig ødelæggende Virkninger, Banegaardens Flytning vil have.

Efter min Mening byder Lovforslaget